

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Jagtlov af 24de Mai 1879.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1318—1357).

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af Chr. Raab, P. Andersen, Hummelstrup, Bøtker, Nielsen-Grøn, Steenstrup, S. Sørensen, S. C. Nyholm, S. Andersen, H. Hansen, Th. Nielsen, Svind, Dønnergaard, L. C. Nyholm og Schelde:

Efter „1885“ i 3die Linie sættes „“ isættetfor „“, og der tilføjes:

„dog saaledes, at Fredningstiden for Agerhøns bestemmes til Lidsrummet fra 1ste December til 1ste Oktober.“

Det stillede Endringsforslag og Lovforslaget som Helhed sættes under Forhandling.

P. Andersen: Da et af de Endringsforslag, som vare stillede ved Lovforslagets 2den Behandling, blev vedtaget, uagtet samtlige de stillede Endringsforslag bleve tagne tilbage af de oprindelige Forslagsstillere, og Lovforslaget altsaa med Hensyn til Fredningsbestemmelserne blev vedtaget overensstemmende med den midlertidige Lov af 24de Mai 1879, have vi, i Betragtning af den Ulempe, det for mange Jordbrugere har, at Fredningstiden for Agerhøns ophører den 12te September, men, det rigtigt at stille dette Endringsforslag, hvorefter Fredningstiden vil være Lidsrummet fra 1ste December til 1ste Oktober. Det er blevet gjort gjældende, at Fredningstiden for Agerhøns burde indtræde før Vinterens Komme, da det navnlig er i den Tid, Jorden er dækket med Sne, at Jagten paa dette Wildt forarsager den største Ødelæggelse, og vi have derfor ved at stille Forslag om, at Fredningen skulde begynde den 1ste December, men at imødekomme de Herrer Jægers Interesse, idet der dog sjældent inden den 1ste December er faldet saa megen Sne, at Jagten paa dette Wildt kan forarsage videre Ødelæggelse. Men vi have tillige ved at stille dette Endringsforslag ment at varetage de Jordbrugeres Interesse, som ikke selv have Jagtret paa deres Jorder. Naar Jagttiden for Agerhøns begynder den 12te September, staa i Reglen Kreaturerne tværede paa Marken, og forrige Aar var end ikke Korset høstet, hvilket forresten tidt er Tilfældet paa den Tid af

Aaret; men naar Jagten begynder paa den Tid, da Kreaturerne staa tværede paa Marken og Korset ikke er høstet, ere selvfølgelig de Jordbrugere, som ikke selv have Jagtret paa deres Jorder, derved udsatte for stor Ulempe. De Jordbrugere, som selv have Jagtret, har det mindre Betydning for, idet de selvfølgelig under saadanne Forhold kunne undlade at jage; men idetmindste her paa Sjælland er det jo den mindste Del af Jordbrugere, som selv have en saadan Jagtret. I mange Sogne er det en enkelt Person, som eier denne Serlighedret i Sognet, og hvor det er enkelte Personer, som have et saa stort Jagtterritorium, blive de Jordbrugere, som ikke selv have Jagtret, forulempede, idet de Folk, som have Jagtretten, i Reglen holde Skytter, der ikke bestille Andet end at gaa paa Jagt. Det er blevet gjort gjældende af Medlemmer i dette Thing, at, naar Jagten paa Agerhøns først skulde begynde den 1ste Oktober, kunde de ikke faae hynderlig Tid og Leilighed til at nyde Fornøjelse af den Sport, at deltage i Agerhønsjagt. Dertil vil jeg sige, at egen Interesse bør helst lades ude af Betragtning. Forøvrigt bliver Rigsdagen jo nu saa ofte udsat til November Maaned, og de Herrer kunne da faae Tid til at jage. — Jeg tillader mig at anbefale det stillede Endringsforslag til Vedtagelse.

S. Jørgensen: Grunden til, at der for 3 Aar tilbage blev vedtaget en ny Jagtlov, var jo den, at man gik ud fra, at Wildtet aftog saa meget, at hvis det skulde vedblive at gaa saaledes, vilde Wildtet tilsidt ganske ophøre. Nu skulde man jo tro, at, naar der foreligger et Lovforslag om Forlængelse af den nu udløbende Lov, vilde Forhandlingerne i det Væsentlige dreie sig om, hvorvidt den nævnte Lov havde virket Noget eller ikke; thi hvis der ikke er blevet mere Wildt i den Tid, indser jeg ikke, at det er til nogen Nytte at forlænge Loven; saa er der ingen Grund til at indskrænke den personlige Frihed. Men det forekommer mig ikke, at Forhandlingerne have dreiet sig derom; de have derimod dreiet sig om, hvorvidt der skulde være samme Fredningstid for Agerhøns som for Haver, hvorvidt Søndagsjagten burde affattes, og om, hvorvidt upvæde Jægere skulde have Lov til at gaa paa Jagt eller ikke. Det er jo i Dyrebekyttelsens Interesse, at man har ment, at det ingen Nytte var til at tilføje Wildtet saadan unødvendig Lidelse. Med Hensyn til, hvorvidt Wildtet er formeret i den Tid, Loven har virket, vil jeg sige, at i den Egn, hvor jeg har noget Kjenndskab, har jeg ikke opdaget, at det væsentlig har formeret sig. Jeg vil indrømme, at, saavidt jeg kan skjønne, er der flere Haver iaar end ifjor, men naar jeg ser tilbage paa de tre Aar, kan jeg ikke skjønne, at det er paa en vis i nogen væsentlig Grad. Spørgsmaalet er, om Wildtet har formeret sig. Sagen er den, det er